

udtale sin Sympati. Lovforslagets Bestemmelser gaar jo ud paa dels at værne om de Naturskønheder, som findes her i Landet, dels at sikre Befolkningen Adgang til at færdes i den frie Luft. Denne sidste Opgave er ikke af mindst Betydning. Enhver maa vistnok erkende, at det har en overordentlig stor Betydning, særlig for de store Byers Befolkning, at man i saa vid Udstrækning som muligt faar den draget ud i Naturen, saaledes at den kan faa Del i den Sundhedskilde, som det at færdes i den frie Luft maa siges at være. Men skal dette kunne lykkes, maa der være Adgang for Befolkningen til at komme ud i Naturen og færdes paa de Steder, hvor denne Kilde findes, og herpaa er det jo, Lovforslaget gaar ud. Særlig lægger jeg Vægt paa Bestemmelsen i § 19, hvorved man sikrer fri Adgang til vore Strandbredder. Vort Land har for saa vidt en overordentlig heldig Beliggenhed, som vi har Kyststrækninger med nær Adgang for den store Del af Befolkningen, men det er da ogsaa naturligt, at denne Adgang kommer til at staa aaben for Befolkningen. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet om at give Befolkningen Adgang til at færdes ude i den frie Luft er af saa stor Betydning, at de Indvendinger, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) fremkom med ud fra Hensynet til Ejendomsrettens Beskyttelse, maa vige overfor det. For øvrigt er der jo ikke her Tale om Indgreb i Ejendomsretten. Man berøver ikke en Mand hans Skov, fordi man giver Befolkningen i dens Helhed Adgang dertil, og man berøver ikke en Ejer Ejendomsretten til Strandbredden, fordi man giver Befolkningen Ret til at færdes paa den. Jeg mener, at de her foreslaaede Bestemmelser, sigtende til at give Befolkningen Adgang til at færdes i det frie, er saa vigtige og betydningsfulde for Befolkningens Sundhed, at Lovforslaget absolut bør fremmes, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Fremme.

Nordby: Jeg er i alt væsentlig enig i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), baade hvad Sagen i dens Almindelighed angaar og ogsaa med Hensyn til de enkelte Paragraffer, som blev omtalt. Men der er dog yderligere nogle Enkeltheder, som jeg mener bør fremhæves ved denne Førstebehandling.

I Lovforslaget, som det oprindeligt blev forelagt i indeværende Samling, lød 1ste Punktum i § 19 saaledes: „Til den udyrkede

og for Græsvækst blottede Strandbred er der Adgang til Fods for alle og enhver, bortset fra saadanne Strækninger, der før den 1. Januar 1916 var inddragne under Havearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed“. Denne Bestemmelse er i det høje Folketing forandret til at lyde saaledes: „Til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred er der i al Almindelighed Adgang til Fods for alle og enhver. Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, kan Krav om saadanne Hindringsers Fjernelse rejses af en Kommunalbestyrelse, Naturfredningsforening eller andre Foreninger med lignende Formaal, der i saa Fald indgiver Begæring derom til Fredningsnævnets Formand. Rejses saadant Krav, skal Sagen desangaaende af Nævnet fremmes overensstemmende med Reglerne i §§ 7 og 8“. Jeg mener, det er en meget væsentlig Ændring, der er foretaget, en Ændring, der, for saa vidt den bliver Lov, kan faa den allerstørste Betydning, og som i meget høj Grad vil genere mange Kystejere i Udøvelsen af deres Ejendomsret. Det er nemlig saa her i vort Land, navnlig ved vore mange Vige og Sunde, ligesom ogsaa ved Bælterne, at der bygges langs Kysterne, og det er da ikke sjældent, at den Kystejers, der bygger, har taget Forstranden ind i sit Havebrug og paafyldt Jord, sat Dige, maaske af Beton eller undertiden med Risfaskiner, altsaa inddraget Forstranden. Saadanne Inddragelser var ifølge det oprindelige Forslags § 19 værnede mod Naturfredningsnævnets Indgreb, i hvert Fald naar Strandbredden var inddraget før 1. Januar 1916. Det Forhold er fuldstændig forandret ved den Ændring, der er foretaget af Folketinget, og jeg tror rigtignok, at det vil blive en meget ubehagelig Historie for de Kystejere, der falder ind under denne Bestemmelse. Saa vidt jeg kan forstaa, vil det efter de nye Bestemmelser kunne forlanges, at saadanne Anlæg skal fjernes, for at der, som Loven tilsigter, kan blive fri Adgang til Stranden. Det er jo ikke vanskeligt, hvis dette Synspunkt er rigtigt, at indse, at dette vil faa en meget generende Betydning alle de Steder, hvor der særlig bygges ved Kysten. Jeg tænker her ikke mindst paa Kysten langs Øresund, men ogsaa paa mangfoldige andre Steder rundt om i Landet. Opmærksomheden bør derfor i alt Fald ogsaa være henvendt paa dette Punkt, der efter mit Skøn er et meget vigtigt Punkt. Lovforslaget bør, for saa vidt der ikke kan sættes noget endnu bedre i Stedet, ændres og føres tilbage til den Sikkelse, det oprindeligt havde.